

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 7. november 1946.

Nr. 43

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 2. november.

Uværspreget fiske i en ellers stille tid.

Fremdeles ingen forandring i fetsild- og småsildfisket.

Tilbakegang for krabbefisket.

Godt rekefiske og meget hummer på lager hos fiskerne selv.

Værforholdene holdt seg urolige også i uken som endte 2. november. Der er ingen vesentlig forandring med hensyn til fetsild- og småsildfisket. De største fangster tas fremdeles på Helgeland og i Sør-Trøndelag. Brislingfisket tok seg opp i Sogn i slutten av uken. Det er lite å si om de utenskjærs fiskerier. Noen båter fisker kveite utfor Sunnmøre når været tillater, mens linedriften utenskjærs for øvrig var svært liten. Håbrandfisket i Nordsjøen var helst smått og kysthåbrandfisket på Sørlandet også lite, dog vesentlig grunnet avsetningen. Rusefisket går sin gang. Om seisnurpingen kan bemerkes at fisket i Finnmark ebber ut. Krabbefisket er nå betydelig mindre, idet flere hermetikkfabrikker er sluttet å pakke. Der var bra med reker og fremdeles noe hummer.

Fetsild- og småsildfisket.

Værforholdene i Nord-Norge, i særdeleshet i Troms, holder seg ufordelaktige for sildefisket. Det er til dels stormfullt og for varmt. Lufttemperaturen er på omkring 7—8 grader og i fjordene er sjøvannet, som

nå er sterkt blandet med ferskvann, målt til 10 grader på noen dybde. I uken har man hatt drivgarnfangster på 1 til 9 hl i Kvefjord. I Sifjord i Senja har det i ukens løp vært snurpet 270 hl sild. For øvrig har man hatt noen spredte fangster med snurpenot og garn i Ofoten. Et mer betydningsfullt fiske foregår på Helgeland, hvor der på Halsfjord og Rana og andre steder i området om Sandnessjøen har vært snurpet 4 til 5000 hl blandingssild, 30—50 prosent 13—19 og resten 20—34 stk. pr. kg. Silden leveres til frysing for eksport. Det meldes for øvrig at snurpere har søkt over feltene helt nord til Repparfjord og Alta i Finnmark uten å finne noen brukbar sildekvalitet.

I Nord-Trøndelag meldes det i forløpne uke opptatt 675 hl sild 20—34 stk. pr. kg og 900 skjegger småsild 14—17 cm på Namsenfjord.

I Sør-Trøndelag var ukefangsten på 4000 hl småsild og 1000 hl fetsild — det meste fisket ved Levanger, noe på Bjugn og ved Uthaug. Fetsildpartiet fordeler

seg likt mellom eksport, salting og agn. Av småsilden ble 3400 hl frosset for eksport, resten levert til agn og hermetikkk.

Lenger sør er der fisket noen rent ubetydelige mengder — noen få hundre hektoliter tilsammen.

Der er fremdeles ikke kastet mussa noen steder, men det framholdes at der nå er utsikter på Talgsjøen på Nordmøre, men dette er et strømhardt og værhardt farvann, så det er vanskelig om noe kan gjøres.

Brislingfisket.

En to—tre bruk fikk litt brisling i Hardanger i uken, og ellers foregikk det litt fiske i Sogn. Ukefangsten kan tilsammen dreie seg om 2000 skjegger. Lørdag kveld og mandag har det foregått et noe bedre fiske i Sogn. De tilstedeværende bruk kastet mandag 4. november fra 40 til 450 skjegger — enkelte som hadde ekkolodd opp til vel 600 skjegger i flere kast.

På Østlandet foregår det ikke noe brislingfiske.

Bankfisket.

Fra Ålesund meldes om noe kveitefiske på Aktivneset. Fartøyer som kom inn derfra i uken hadde 1500 til 9000 kg. Ellers kom en linedamper fra Træna-banken med 8000 kg kveite. Der var gode forekomster, men meget uvær. Ukens fiskeparti for Møre er ubetydelig og ikke nevneverdig utenom 40 tonn kveite og 20 tonn sei. Fisket fra Måløy ga en ukefangst på 24 tonn, hvorav 6 tonn kveite og 10 tonn rundfisk som resultat for et enkelt fartøy som hadde fisket under Færøyane. Av fisken nevnes 7 tonn lange, 6 tonn brosme, 6 tonn kveite og 4 tonn pigghå. Det er mindre fartøyer som driver pigghåfisket på dagsturer nå og får opp til 2000 kg hå og 1000 kg rundfisk på turen.

Fra Tromsø meldes det om uvær og helt ubetydelig fiske. Der fås litt sei ved Hammerfest. I Finnmark foregår det litt linedrift på bankene fra Båtsjord og Vardø. Utbyttet er bra.

Håbrandfisket.

Det var vanskelig å finne håbrand i større mengder i Nordsjøen også siste uke. Der kom inn 6 båter til Bergen med nærmere 30 000 kg, vesentlig tatt på Revet. Forsendelse skjer til Belgia og Italia. For Italia er der sikret lisens for en del vogner for en tid framover.

Kysthåbrandfisket på Sørlandet ga en ukefangst på 8000 kg. Driften er nå mindre enn før, idet fiskerne var misnøyd med den pris på ca. 45 øre pr. kg, som ble oppnådd for den håbrand som ble eksportert fra Sørlandet til Tyskland. Følgen er den at nå er de opp-

fiskete mengder så små, at det ikke lønner seg å anlegge særskilt fartøy for fraktingen, og det er sannsynlig at en del kjølelagrete partier vil bli styrtet.

Håbrandomsetningen er i det hele kommet inn i en lite oppmuntrende stilling, der det er vanskelig å få utnyttet de tilstedeværende fangstmuligheter.

Kystfisket.

Fra Finnmark meldes det om en del linedrift i bakken for de østlige vær. Der tas til dels gode hysefangster samt noe torsk. Det har også vært bra om flyndre, mens kveitefisket nå viser stor tilbakegang. Om seisnurpefisket meldes denne uke at der har vært tatt enkelte fangster i Hammerfestområdet. En hel rekke av de bruk som drev med seisnurping har for øvrig lagt opp, og de nordmørske saltelektere som lå nordpå er gått sørover. For øvrig langs kysten drives det vanlige daglige fiske med variabelt utbytte. For Sørlandet meldes det om bra tilgang fra småfisket — pent med sei og lyr på dorg og overskuddskvanta for enkelte steder, som for eksempel Kristiansand S.

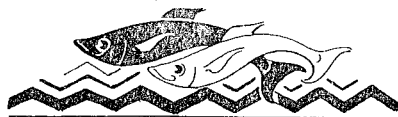
Rusefisket

Fisket foregår som før med ganske bra utbytte. Av levende torsk ble det også i siste uke transportert rundt om 100 000 kg i noenlunde samme fordeling som før, dog litt mindre for Beroens vedkommende, hvor partiet dreiet seg om 26 000 kg. Utenom torsk har levendefisklaget i siste uke også hatt et tilskudd av 8000 kg levende småsei, som var snurpet og inn-slept til Grip. Der ble for øvrig på Nordmøre i uken snurpet ca. 20 tonn sei, men det lyktes ikke å inn-slepe mer levende enn omtalte parti.

Krabbejisket.

Der er nå nedgang i krabbepartiene fra de vanlige rapportsteder. Møre og Romsdal melder for uken om 20 tonn krabbe og en ettermelding fra en enkelt fabrikk med 75 tonn. For Måløy var partiet 4500 kg, men for Bulandet intet. Krabben begynner å tape seg kvalitetsmessig, dessuten har fabrikkene nå pakket så vidt store mengder, at de mener de har nok. Enkelte har dessuten måttet innstille grunnet mangel på bokser.

Oversikt, forts. side 506.

**Litt
av hvert.**

Venskapelig visitt. En del Hullerkjøpmenn i sildebransjen har som innbudte gjester besøkt Bergen og der-værende forretningsforbindelser i fersksildebransjen. De be-

søkende var herrerne Eric og Willy Johnson, Walter Stephenson, Mr. Exsom, Rasmus Monge og herrerne Lowell sr. og jr. Arrangementet som var av helt privat natur var meget vellykket.

Bohuslenfiskere blir lærere i Argentina. »Svenska Dagbladet« meddeler den 15. oktober at den argentinske stat har tilbudt fiskere fra Koster stillinger som lærere i trålfiske i Argentina.

Kosterfiskerne har dessuten fått tilbud om for den argentinske stats regning å føre de fiskefartøyer Argentina har kjøpt i Sverige dertil. Der føres underhandlinger om spørsmålet. Argentina viser for tiden livlig interesse for sine fiskerier, og da de bohuslenske fiskefartøyer er kjent som gode sjøbåter, har den argentinske stat kjøpt 10 fartøyer av den type som vanlig brukes til motortråling i Bohuslen. Det er båter på 74 fots lengde det dreier seg om, og den første skal være ferdig til levering i november. Argentinerne ønsker å få kosterboere som skipper og mannskap på de innkjøpte fartøyer først og fremst for seilassen til Argentina.

Der vil med det første bli oppnevnt en forberedende komité for nybygg til fiskeridministrasjonen.

— Når det så å si er endelig vedtatt at Fiskeridirektoratet ikke skal flyttes fra Bergen, vil en vel begynne å tenke på å realiser fiskeridministrasjonens byggeplaner?

»Morgenavisen« i Bergen retter spørsmålet til fiskeridirektør Brynjelsen, som svarer at en vil se proposisjonen før det blir gjort noe, men en regner med i nær framtid å oppnevne en mindre byggekomité, som skal arbeide med forberedelsene til byggearbeidet.

— Når det blir bestemt at fiskeridministrasjonen skal være i Bergen, må vi snarest mulig forsøke å skaffe oss bedre hus enn vi har nå, sier fiskeridirektøren videre. For tiden holder vi til i 8 forskjellige hus, og det er klart at det går ut over arbeidet. Det er derfor høyst påkrevd at arbeidet med nybygg blir tatt opp. Vi disponerer fremdeles den tomten på Nordnes som har vært utsett til dette bruket, og det er vel sannsynlig at huset blir oppført der.

Der kan også bli tale om en ny arkitektkonkurranse, idet forholdene og behovet nå er så ganske annerledes enn den gangen en først tok opp arbeidet.

Situasjonsrapporter for oktober 1946.

Fra fiskeriinspektøren i Finnmark, datert 1. november:

Fisket i oktober og særlig i siste månedshalvdel har overveiende vært hindet av dårlige værforhold. Agntilførselen fra Tromsø og Trondheim har vært tilfredsstillende. Fra Vadsø opplyses at der foregår en del kveite- og flyndrefiske, men flyndren er vanskelig å omsette innenlands. Intet linefiske, men en seisnurpenotfangst, om lag 10 000 kg, omsatt som kokefisk i Kirkenes. For Vardø i første halvdel av måneden en del linedrift på bakken med fangster 1000 til 3500 kg, overveiende hyse. En del flyndrefiske med fangster 100 til 1500 kg, derimot avtakende kveitefiske. I siste halvdel foregikk en del bankdrift med jevne fangster fra 3 til 6000 kg, overveiende pen hyse på 12 til 14 000 anglers line. Avsetningen har denne periode vært tilfredsstillende. Fiskerne klager over mangelen på galvaniserte jernplater til reparasjon og nyanskaffelse av oljetanker, som for enkelte farkoster truer med å forvolde driftstans. For Båtsfjord ingen nevneverdig drift. Der er fisket ca. 30—40 tusen kg hyse denne måned, som alt er iset. Kveite- og flyndrefisket sterkt avtakende og seisnurpenotfisket hindret av dårlig vær. Fra Troms fylke ankommet 12 fiskefarkoster som akter å drive fisker fra Båtsfjord. For Berlevåg en del seisnurpenot-, kveite- og flyndrefiske. I perioden ilandbrakt om lag 100 000 kg sei, hvorav ca. 40 000 kg iset, dessuten 8000 kg flyndre. Kveitefangstene er sterkt avtakende. Linedriften er ennå ikke kommet i gang grunnet mangel på egnerboder. Der er fremdeles utsikt til seifiske. For Mehamn er linefisket ikke lønnsomt, og seisnurpenotfisket ubetydelig grunnet dårlig vær. For Kjøllefjord oppfisket i oktober ca. 150 000 kg sei, hvorav halvparten iset. Linedrift har ikke vært forsøkt. Der klages over mangel på transportmidler, idet fiskekassene blir stående uforholdsmessig lenge før avskippingen kan foregå. For Vestfinnmark foregikk ikke noe særlig omfattende seisnurpenotfiske grunnet dårlig vær. En del farkoster fra Troms og

Nordland som deltok i seifisket er gått hjem, og det samme gjelder kjøpelekterne fra Møre. Ubetydelig linedrift, hvor fangstene går til kokefisk. Avsetningsforholdene bedret. Fra Vardø og Båtsfjord klages over mangel på linebruk. Sild observert på Tana, Laksefjord og Repparfjord, men nærmest yngel som ikke kan nyttes. Det foregår en del utbygging av kaiene med påsetting av sløyerskur, pakkhus og egnerhus.

Fra fiskeriinspektøren i Nordland, datert 2. november:

Stormfullt vær har hindret regelmessig drift denne måned. Bortsett fra noen mindre snurpefangster i Ofoten og på Helgeland er det ennå ikke tatt sild av betydning i distriktet. 6—8 kveitevadbåter har driftet for Andenes med fangster opp til 600 kg på akkaregnet bruk. Der er meget akkar til stede og seien går oppe i sjøen, men forsøk med seigarn har hittil gitt negativt resultat. Seisongen for Andenes ventes å begynne nå, men driften blir hindret grunnet manglende tråd til seigarnbindingen. For øvrig er det blitt tatt bra flyndrefangster i Vesterålen når været har tillatt drift. Fiskerne vil ha tråleroppsynet på Andenesfeltet etablert fra 1. januar. På feltet er der små forekomster og liten drift, vesentlig med snurrevad, jukse og makkegnete liner, samt kveitegarn. Det er tatt litt forsk, hyse og flyndre. For Værøy oppfisket 2 tonn kveite i oktober, hvilket betegnes som minimalt for dette distrikt. Fiskerne er opptatt med reparasjoner av fiskebruk og sjøhus. Godt kveitegarnfiske Folla med fangster på småbåter, 5 stykker. Mangel på bruk og bøtingstråd hemmer driften. I Tysfjord er der de senere år blitt fisket en del hummer, og også i år har det vært tatt forholdsvis bra fangster, som hovedsakelig går til Narvik. Der foregår et godt rusefiske de fleste steder på Helgeland, med avsetning hovedsakelig over Mosjøen, ellers ubetydelig fiske grunnet agnmangel og dårlig vær.

Ut- landet.

Nytt amerikansk kjøleprodukt.

I følge »Fishing News« er man i Nederland meget begeistret over det amerikanske produkt »No-Bac-Ice«. Dette fabrikeres i Seattle under ledelse av professor Shockey. Fartøyer som hadde vært 22 døgn i sjøen brakte fangsten sin i land i perfekt fersk tilstand. Fiskens ferskhet og farge ble fullstendig bevart. Dette »No-Bac«-element er et tørt, hvitt pulver, som fryser når det blandes med vann. Ved anvendelse av 72 gr »No-Bac«-pulver, oppnås et parti på 135 kilo fast is. Skjønt isen ikke er helt klar, inneholder den ikke luftbobler. Isen er betydelig mer holdbar og fast enn vanlig is. »No-Bac-Ice« inneholder dessuten spesielle bakteriedrepende egenskaper.

Ja, så vidt »Fishing News«. Statens Fiskeriforsøksstasjon, hvem »Fiskets Gang«s redaksjon har forelagt ovenstående skriver følgende, som tar livet av sensasjonen:

»Notisen er misvisende og propagandistisk. Preparatet er prøvet ved stasjonen og er vel kjent i Norge.

Det er selvløselig uriktig at vannet fryser når pulveret løses i vann. Preparatet tilsettes vannet når man fryser is i isfryseren, og ved opptiningen avgis små mengder klor fra preparatet og gir isen en viss bakteriehemmende virkning slik at holdbarheten av f. eks. fersk fisk økes noe.

Undersøkelser her har vist at holdbarheten av torsk kan økes fra 14 til 17—18 døgn. Det er derfor mulig at fiskebåter kan ha turer på 22 døgn og ha brukbar ferskfisk som nevnt i notisen. Førsteklasses i vår forstand er den selvsagt ikke; den er på grensen av bedervelse.

Bruken av is som inneholder bakteriehemmende stoffer er ikke ny, og betyr ikke noe revolusjonerende i ferskfiskomsetningen. Skal det virkelig bety noe må man få en øket holdbarhet av 50 pst. før man vil merke noe vesentlig i retning av å lette behandlingen og omsetningen av denne vare.»

Det svenske sildefiske.

I uken som endte 26. oktober ble det av svenske fiskefartøyer ilandbrakt 555 tonn sild, hovedsakelig motortrålsild tatt nordvest av Skagen på Halsebanken og dertil nordvest av Pater Noster. Prisene i Gøteborg på motortrålsild var gjennomsnittlig 40 øre pr. kg. I sesongen siden 1. juli er der ilandbrakt 483 tonn garnsild, 21 268 tonn trålsild og 41 tonnan snurpesild, tilsammen 21 792 tonn mot 10 710 tonn i 1945. I år er der saltet 9890 tonn mot i fjor samtidig 5486 tonn.

Mere om den britiske sildoljeproduksjon.

I følge »Fishing News« har parlamentsmedlemmet for South East Cornwall, Mr. Douglas Marshall, forutsagt de cornwallske fiskerier en ny periode med stor framgang. Mr. Marshall hadde nylig et møte med fiskere fra Cornwall i byen Looe og meddelte dem at Ministry of Food har vært meget heldige med sine eksperimenter i liten skala med

Sommer- og høstfisket i Finnmark. Fisk ilandbrakt i Finnmark fylke i tiden 23. juni—26. oktbr. 1946.

Fiskesort	Fangst- mengde	Anvendelse			
		Saltet	Hengt	Iset	Filet
	kg	kg	kg	kg	kg
Torsk	385 804	233 479	14 105	136 490	1 730
Hyse	448 721	38 081	8 866	401 774	—
Sei	6 339 116	5 197 433	17 315	1124368	—
Brosme	32 493	24 625	2 709	5 159	—
Kveite	312 825	—	—	312 825	—
Flyndre	379 458	—	—	379 458	—
Steinbit	165 185	160 528	—	4 657	—
I alt	8 063 602	5 654 146	42 995	2364731	1 730

Obs.! I forbindelse med fisketallene oppgis i samlet levermengde 6162 hl. Ennvidere oppgis 1263 hl damptran og 59 hl lever til annen tran.

framstilling av olje til margarinfabrikasjon av pilchards, — så heldige at de nå ønsker å forhandle med fiskerne med henblikk på avtak av overskuddspilchards »in bulk«. Hvis ministeriet og fiskerne kan komme til enighet om prisene, og eksperimenter i stor skala viser et like heldig utfall som eksperimenterne i liten skala, vil hermetikkfabrikkene over alt i Cornwall om en tid produsere margarin som biprodukt. Dette, sa Mr. Marshall, betydde intet mindre enn en gjenfødelse av den cornwallske pilchard-næring. Han knyttet de største forhåpninger til dette, og så næringen foran seg i samme storlek som i 1914—16.

Mr. Marshall var for øvrig personlig forslagsstiller i parlamentet om anvendelsen av pilchardolje til margarin. Forsyningsministeren, Mr. Strachey, hadde ved denne anledning uttalt, at man allerede var i ferd med å undersøke disse spørsmål på basis av vanlig sild som råstoff, og tilføyet at spørsmålet om å benytte pilchards støtte på visse vansker, nemlig anleggenes forrentning og den korte pilchardsesong.

Eksperimentene hadde imidlertid falt meget heldig ut, og Mr. Marshall trodde at vanskelighetene kunne overvinnes. Ministry of Food aktet å kjøpe hele overskuddet av pilchards på »bulk basis«, og Mr. Marshall kunne ikke forstå annet enn at eksperimentet måtte falle heldig ut. Denne anvendelse av pilchards ville løse overskuddsproblemet og likeledes hjelpe til å dekke landets fettbehov. Det ble søkt høyt og lavt for å finne en ny råstoffkilde for margarinindustrien, hvilket var høyst påkrevd å skaffe, da man måtte regne med ikke mer å kunne få peanitolje fra India. Indias naturlige utvikling har øket dets fettbehov, og eksport derfra blir der neppe tale om — heller import. Storbritannias fettforsyningsproblem stod også i forbindelse med hvalfangsten, som stadig blir mindre.

På bakgrunn av dette forutså Mr. Marshall en ny og stor fremtid for Cornwalls fiske. Det tør bli nødvendig å bygge opp en ny førsteklasses fiskeflåte, dermed holder man liv i småskipsverftene, opprettholder en stab av teknisk kyndige som kan bemanne de småskip som er nødvendige i krigstilfelle, og ville i tilfelle også skape en ny bakgrunn

Ilandbrakt fisk til Tromsø i tiden 1. januar til 26. oktober 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Iset	Saltet	Filet
	kg	kg	kg	kg
Torsk	2 250 754	415 655	1 692 507	142 592
Sei.....	1 187 216	18 395	501 426	667 395
Lange.....	8 287	—	7 727	560
Brosme	208 190	—	207 590	600
Hyse	122 790	90 721	32 069	—
Kveite	452 515	452 515	—	—
Gullflyndre, rødsp.	65 701	65 701	—	—
Smørflyndre	1 305	1 305	—	—
Uer (rødfisk)	6 345	6 345	—	—
Steinbit	118 530	118 530	—	—
Makrellstørje	1 759	1 759	—	—
I alt	4 423 392	1 170 926	2 441 319	811 147

for eksistensen av en flåte småskip, som ikke bare forsynte landet med matvarer i fredstid, men deltok i den hasardøse minesveiping og liknende i farens stund.

Visuelt så Mr. Marshall den nye margarinfabrikasjonsprosess knyttet sammen med hermetikkindustrien i Cornwall. Der kunne opprettes nye hermetikkfabrikker over hele landet, som kunne overflødiggjøre importen fra California og spare millioner av dollars, og overskuddet av pilchard kunne anvendes til margarinframstilling. Han håpet at Storbritannia hadde løst noe av sitt fettproblem gjennom bruken av pilchards til oljeframstilling, men måtte for ikke å skuffe noen komme med et advarende ord. Det måtte inntil videre understrekes at departementets kjøp av pilchards »in bulk« fremdeles skjedde på eksperimentell basis, og noe sikkert å holde seg til hadde man ikke før resultatet av eksperimentene forelå.

Personlig var han meget optimistisk, men han fant at det kanskje var vanskelig for fiskerne å være like begeistret som han selv var, da det var mulig at fiskerne ikke ville anse de priser Ministry of Food kunne tilby for pilchards »in bulk« som lønnsomme. Men han gikk ut fra at prisene ville bli bedre senere. Han kunne ikke forstå annet enn at prisene måtte stige når saken gikk over fra å være et eksperiment til å bli virkelighet.

I samme anledning har Mr. W. Robins, formann i Fish Trades Association i Newlyn, gitt en uttalelse. Mr. Robins påpeker at planen om å produsere pilchardolje til margarinframstilling, må forutsette at oljeframstillingen blir å betrakte som biproduksjon, da pilchardsesongen er så kortvarig, at det ikke vil lønne seg å drive noen fabrikk med oljemargarinframstilling som hovedoppgave. Kunne imidlertid prosessen la seg gjennomføre ville det være en god ting for overskuddspilcharden. Men som sakene stod i øyeblikket, med pilchardflåten temmelig redusert og en gjenopptakelse av eksporthandelen på Italia som mulighet, ville der overhodet ikke bli noe overskudd av pilchard.

Vanskene for eksporthandelen for øyeblikket var spørsmålet om valuta, og ingen eksport kunne finne sted før der var ordnet med betryggende garantier for betalingen. For tiden ble det underhandlet med Italia, og det var håp om at eksporten kunne bli gjenopptatt. Det var ellers for tidlig

å diskutere fettplanens framtid, men han var tilbøyelig til å være enig i at fiskerne ikke kunne selge pilchards til ulønnsom pris under utførelsen av regjeringens eksperimenter.

Ytterligere har Mr. G. C. Gould Porter, som er sekretær i West Cornwall Fishermen's Council uttalt seg. Han var henrykt over Mr. Marshalls forsøk på å finne en løsning på spørsmålet om overskuddspilcharden, og at saken allerede befant seg på et så lovende stadium. Det ville være for tidlig å gi noen bindende uttalelse, men en heldig gjennomførelse av planen måtte, bortsett fra de tekniske vansker, også bero på at fiskerne fikk lønnsomme priser. Saken stod og falt på det.

For vår egen del synes vi det er fristende å komme med enkelte bemerkninger. Vi vil peke på forskjelligartetheten i uttalelsene fra de tre representanter for vidt forskjellige livsområder. Mr. Marshall — politikeren — taler til eventuelle velgere, og er etter vår mening ikke lite sangvinsk. Så vidt vi kan forstå vil olje- og melframstilling som biprodukt i hermetikkindustrien forutsette fabrikker med stor kapasitet og et meget stort råstoff-forbruk. Tydeligvis er tanken inspirert av den amerikanske hermetikk- eller sardinindustri, hvor der er anlegg med en produksjonskapasitet på 1 million kasser sardiner.

Mr. Robins — forretningsmannen — synes mest nøktern — ser på lønnsomhetsspørsmålet fra et fabrikantsynspunkt, og henholder seg for øvrig til situasjonen i pilchardfisket som den er i øyeblikket, eller i morgen, idet han gjør oppmerksom på, at dersom den tidligere eksporthandel med Italia kommer i gang, blir der overhodet ikke noe pilchardoverskudd.

Til slutt har vi fiskerlagstillitsmannen Mr. Porter. Hans tanke gjelder å sikre fiskerne et solidt nytt inntektsgrunnlag.

Det er for øvrig ikke enkelt å bedømme Storbritannias muligheter som produsenter av sildemel og olje i større målestokk. Antakelig er det tilstrekkelige mengder sild omkring Storbritannias kyster, men det kommer an på om fangstmetodene — der benyttes mest drivgarn — vil gi så stor og årviss fangstmengde, at en ny industri kan skaffes en solid råstoffbasis. Det engelske hjemmemarked er betydelig avtaker av sild i forskjellig form, og Storbritannia har dessuten alltid hatt en betydelig sildeeksport. Det er ikke usannsynlig at Storbritannia må omlegge delvis sitt silde- og pilchardfiske, derunder skaffe nye fartøyer, nye redskaper, for å dekke et så stort markeds fettbehov. Fettproblemet er meget alvorlig for Storbritannia. De engelske forsyningsmyndigheter vil sikkert tøye seg meget langt. Men til syvende og sist må det bli et spørsmål om det vil falle lønnsomt å bygge opp en ny industri og eventuelt en ny fiskeflåte, framfor å søke å dekke sine behov gjennom import.

Det hollandske sildefiske.

Hollenderne oppgir sin fangstøkning i uken til 19. oktober til 22 998 tonn saltet sild og 1215 tonn fersksild. Sesongutbyttet pr. 19. oktober er på 107 698 tønner matjessild, 81 870 tønner fullsild, 264 563 tønner steurharing og 7149 tønner ijeharing samt 12 450 tonn sild, som er ilandbrakt i fersk stand.

Amerikansk importlisens unødvendig for fiskehermetikk og saltfisk.

Amerikanske importlisenssystem opphevet i dag for all fiskehermetikk og saltfisk. Heretter således amerikansk importlisens unødvendig for norsk eksport ovennevnte produkter til U. S. A.

Til agnskjellgraverne.

20. oktober sendte Fiskeridirektøren følgende henvendelse til agnskjellgraverne:

I de over 60 år som utnyttelsen av våre felter for agnskjell (orskjell, rauskjell, hesteskjell) med skrapning for agn til Lofotfisket har pågått har det vist seg at bestanden ikke har kunnet fornye seg i forhold til den beskatning som det har vært. Agnskjellfisket som begynte i fjordene nærmest Bergen har forskjøvet seg, særlig nordover, etter hvert som de første finnesteder ble uttømt eller iallfall ble uøkonomisk å drive. Etter noen år har igjen enkelte av de gamle felter kunnet drives, bestanden har igjen vunnet å rekruttere seg.

Etter undersøkelser som er blitt foretatt ved Fiskeridirektoratet viser det seg at veksten for orskjellet er forholdsvis sen, på sine steder går det like til 16—20 år for at skjellene kan nå full brukbar størrelse.

Under disse forhold er det nødvendig å omgås bestanden med forsiktighet, ikke utrydde gyterne, ta vare på de unge ikke brukbare skjell og ikke dekke feltene med stein, sand og annet avfall.

Særlig det siste er det innløpet klager over fra forskjellig hold og det vil forstås at skjellenes ernæring og trivsel vil hindres når de dekkes av utkastet avfall etter gravingen.

Det må altså av hensyn til bestandens vedlikehold og trivsel innskjerpes:

1. *Avfall fra gravingen som stein, sand og liknende må ikke kastes ut på skjellfeltene, men føres ut på dypere vann, helst en 200 m vekk fra feltet.*
2. *Unge, ikke brukbare skjell bør utsorteres og kastes ut på feltet, hvor de vil feste seg og om noen år være brukbar vare.*
3. *Det må iakttas at det på skjellfeltene blir stående igjen en del voksne, kjønnsmodne skjell, som kan rekruttere bestanden og skaffe ny yngel. Særlig må altfor sterk graving med spade unngås, da derved selv revnene i fjellbunnen kan bli rensset for skjell.*

Skjellgraverne bør i egen interesse seg imellom kontrollere at feltene ikke blir skadet ved uskjønnsom graving og samvittighetsløs behandling.

Da skjellgraverne jo er mange og ofte ikke kjenner til hvor det er gravet nylig eller ikke, vil det være

Fisk brakt iland i Møre og Romsdal fylke 1946.

Fiskesort	I uken		
	Fra 1/1-19/10	Fra 20/10-26/10	Fra 1/1-26/10
	kg	kg	kg
Torsk	467 603	3 235	470 838
Sei	2 205 040	56 607	2 261 647
Lyr	8 065	—	8 065
Lange	8 237 810	31 963	8 269 773
Blålange	42 020	—	42 020
Brosme	1 584 214	8 981	1 593 195
Hyse	365 893	1 287	367 180
Lysing, kolmule ..	1 380	—	1 380
Kveite	677 948	22 640	700 588
Gullflyndre, rødsp.	42 829	1 795	44 624
Smørflyndre	13 610	—	13 610
Ål	24 983	230	25 213
Uer (rødfisk)	485	—	485
Steinbit	1 622	—	1 622
Breiflabb, ulke ...	6 050	—	6 050
Skate, rokke	400	—	400
Annen fisk	27 770	5 230	33 000
Håbrand	74 464	260	74 724
Pigghå	69 600	31 780	101 380
Makrellstørje	4 587	—	4 587
Hummer	43 112	4 000	47 112
Reker	35 996	230	36 226
Krabbe	637 259	35 500	672 759
I alt	14 572 740	203 738	14 776 478
Herav til:			
Ålesund	8 448 770	87 135	8 535 905
Kristiansund N ..	1 360 672	75 121	1 435 791
Smøla	531 011	16 510	547 521
Bud—Hustad	531 094	3 150	534 244
Ona—Bjørnsund ..	996 658	2 792	999 450
Bremsnes	1 368 490	28 500	1 396 990
Lever	5 509 5	21	5 530.5

heldig for oversikten over skjellfeltene om det til Fiskeridirektøren ble innsendt rapporter over hvilke felter som har vært beskattet. Det vil derfor senere bli utsendt skjemaer som flest mulig av skjellgraverne anmodes om å utfylle. Disse skjemaer innsendes til Fiskeridirektøren når de er utfylt og vil bli nyttet helt konfidensielt.

Ved at man får inn slike opplysninger vil man etter hvert få noenlunde oversikt over skjellfeltenes tilstand, og kan ta de forholdsregler som er nødvendig for å holde skjellbestanden vedlike.

S/L Fiskernes Agnforsyning slutter seg fullt ut til det som er anført i dette sirkulære og henstiller inntrengende til skjellgraverne å følge de anvisninger som her er gitt av Fiskeridirektoratet.

Den utenlandske tråling og forskebestanden i de nordlige farvann.

Av fiskerikonsulent *Gunnar Rollesen.*

Med korte mellomrom dukker trålsørsmålet opp i avisenes spalter. I kraftige vendinger advares det mot norsk tråling, i like kraftige ordelag rådes der til. Bak den ene oppfatning skimter en den intense forbitrelse mot et redskap, som, brukt av utlendinger, er trengt inn på den norske fiskers hevdvunne områder — en hører uttalt frykt for overproduksjon og all den elendighet som følger med dette, og en hører uttalt tillit til at de gamle fiskemetoder vil vise seg effektive nok.

Bak den annen oppfatning gjør det seg også gjeldende en frykt. En er redd at Norge skal miste sin posisjon på verdensmarkedet hvis vi ikke følger med i utviklingen, samtidig som en har tillit til at Norge i kraft av sin gunstige beliggenhet kan se lyst på avsetningsmulighetene.

Mellom disse to oppfatninger står da den som hevder å se saken fra begge sider, og som mener at spørsmålet om trål eller ikke trål må besvares ut fra de konsekvenser som det ene eller annet alternativ fører med seg.

Det er for øvrig ikke snakk om enten—eller sies det, men både og. Vi må forsøke å finne en løsning som passer for norske farvann.

Det er tydelig at mange oppfatter spørsmålet som indre norsk anliggende, med tyngdepunktet på det sosiale område, privatkapitalisme kontra samvirke eller statsdrift. Det er også tydelig at mange mener det går så bra som det går og at det ikke haster med en omlegging til tråldrifft.

I diskusjonen om norsk trålfiske har det i liten grad vært tatt hensyn til to meget viktige kjensgjerninger. Disse to kjensgjerninger er det at det i de farvann som grenser til Norge foregår et internasjonalt trålfiske av store dimensjoner, og at dette trålfiske er basert på de samme fiskebestander som vårt eget fiske er avhengig av.

For å belyse den rolle disse to kjensgjerninger spiller for trålsørsmålet, skal det først gis en kort oversikt over:

Det utenlandske trålfiske i de nordlige farvann og på norskekysten.

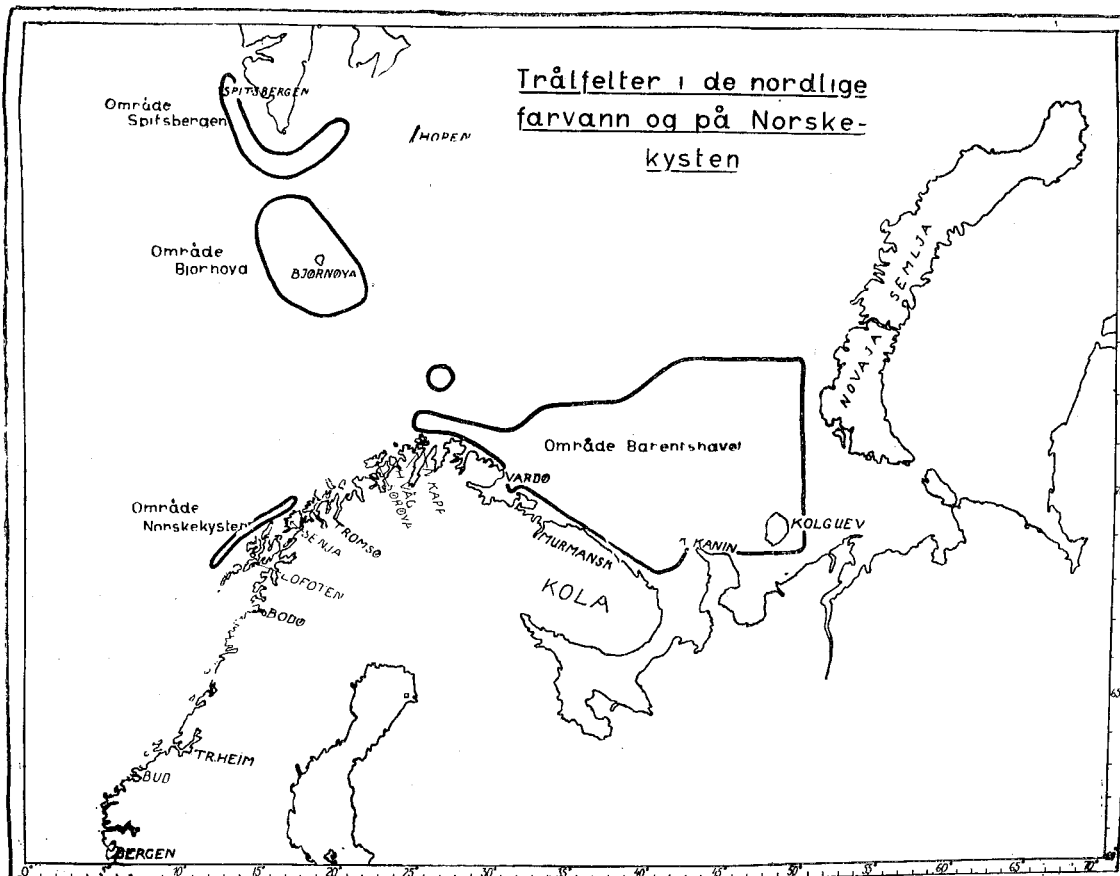
Akkurat hvor mange fartøyer de forskjellige land hadde i virksomhet i disse områder er vanskelig å si, men det kan sannsynligvis regnes med omkring 500 fra britisk side, 3—400 fra tyske og kanskje like mange russiske. Et nøyaktig bilde av virksomheten får vi imidlertid gjennom oppgavene over antallet av utførte trålturer. I 1937 foretok tyske trålere 1800 og britiske ca. 2000 turer til trålfeltene ved Bjørnøya og Spitsbergen, Finnmark og Murmanskysten og bankene utenfor Lofoten og Troms, fig. 1.

De førte med seg hjem 420 mill. kg fisk, hovedsakelig torsk. Hertil kommer det russiske trålfiske som vil mangler oppgaver for, men som sikkert er meget betydelig.

Dette forteller så tydelig som noe kan gjøre at det i tiden før krigen var under utvikling et internasjonalt fiske av veldig omfang i de områder hvor Norge før var praktisk talt eneherkende.

Det utenlandske trålfiske i Barentshavet tok til omkring 1920, men det var først fra 1930 det ble av nevneverdig betydning. Det hadde således bare pågått i 10 år da krigen begynte, men allerede i 1937 tok de tyske og engelske trålere alene 3 ganger så meget torsk som vi i de nordlige farvann; nemlig ca. 200 mill. kilo.

Tyskerne drev imidlertid et omfattende forskningsarbeid, og de fant snart ut at det fantes langt rikere jaktmarker enn trålfeltene langs Finmark- og Murmanskysten. Det var årsaken til at de i 1934 tok opp trålingen på Senja og Andenesbankene. Fordelene var innlysende. På kortere turer fikk de større fangst, — og hvilken fangst; — stor, rognung og leverholdig skrei, eller stor hyse og stor sei og uer, om de ønsket det. Utbyttet var så glimrende at de i 1937 foretok 1000 trålturer til disse bankene. Engelskmennene var som vanlig litt senere i vendingen og nådde bare opp i ca. 300 trålturer. Men tilsammen tok de 70 mill. kg av den skrei som var på vei til Lofoten. Et pent lofotkvantum tatt før fisken kom så langt.

Figur 1

Utbyttet pr. tråltur på disse bankene var i 1937 omkring 110 tonn fisk. Til sammenlikning kan vi nevne at utbyttet i Barentshavet var ca. 90 tonn og på Island ca. 70 tonn pr. tur samme år.

Torsken i de nordlige farvann.

Fiskeriundersøkelser har vist at torsken som finnes i det område som begrenses av Bjørnøya og Spitsbergen, Finnmark og Murmanskysten ved Novaja Semlja og Frantz Josefs land tilhører en og samme stamme, den såkalte norsk-arktiske torskebestand.

Så lenge denne torsk er umoden kommer den ikke utenfor dette område. Men når den blir gyteferdig drar den på gytevandring til den norske kyst — den er det vi kaller skrei.

Loddetorsken ved Finnmarken og skreien i Lofoten tilhører altså samme bestand, det er bare den forskjell at loddetorsken er ung, umoden fisk og skreien er voksen, gytende fisk.

En av fiskeriundersøkelsens hjelpemidler i utforskningen av fiskebestanden er merking av fisk. Ved hjelp av fiskemerking kan vi finne hvordan fisken vandrer. Og fig. 2 viser skjematisk resultatet av merking av torsk i de nordlige farvann. Vi kan se hvordan Lofotskreien har samlet seg fra alle kanter av

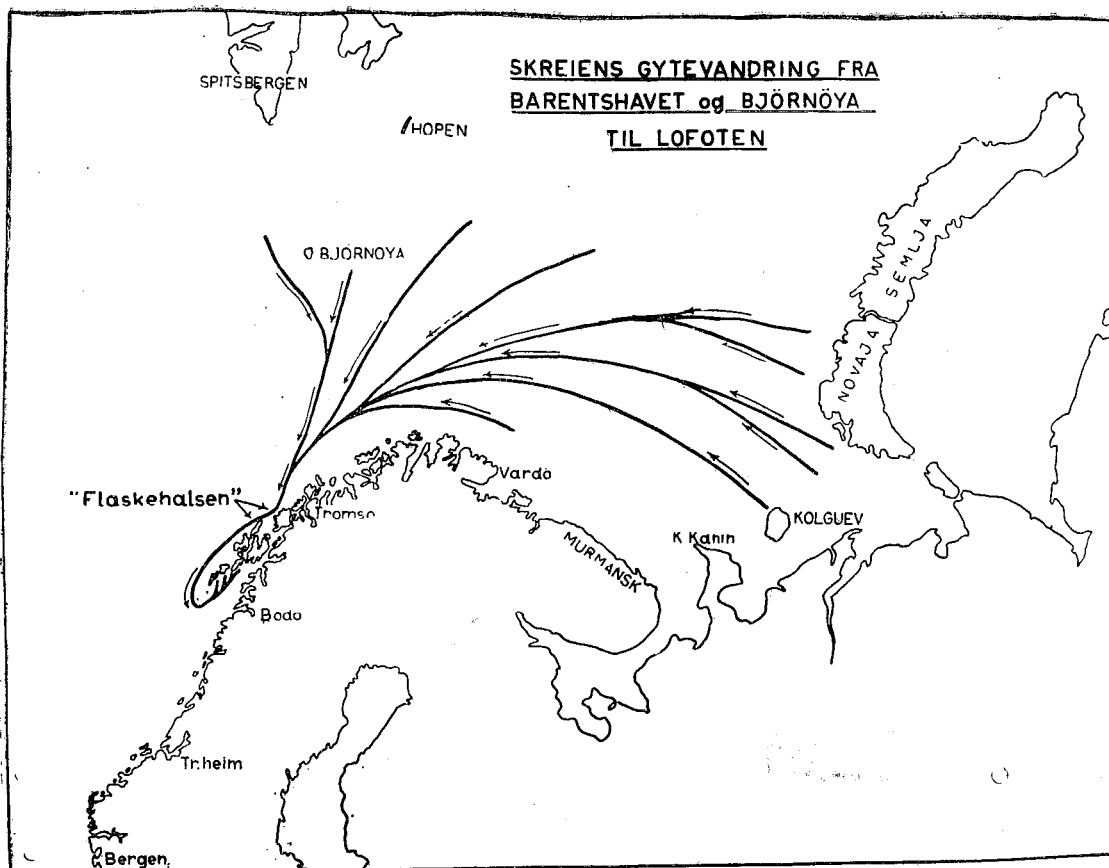
Barentshavet. Fra Bjørnøya i vest til Novaja Semlja i øst søker den kjønnsmodne og gyteferdige fisk hver eneste vinter ned mot norskekysten. I tette stimer passerer den bankene utenfor Troms, presser seg fram forbi Malangsgrunnen og Svensgrunnen og Andenes, for til slutt å samle seg på bankene i Lofoten. Under denne sin vandring til gytefeltene i Lofoten må skreien passere et område som kan betegnes som en flaskehals for stimenes trekk.

Fig. 3 viser resultatet av et merkeforsøk vinteren 1946. Merket skrei ble tatt ut på Fugløybanken 27. februar og ved Fugløykalven 6. mars. I løpet av de nærmeste uker ble fisken gjenfanget i Lofoten. Enkelte hadde gått med en minimumsfart av 20 km om dagen. Det er altså ingen tvil om at den fisken som passerer Fugløybanken kommer til Lofoten.

Fig. 4 gjengir et kart over havet utenfor Senja. Alle som har drevet fiske her er enige om at skreistimene kommer på en bred front innover Tromsøflaket og Fugløybanken når de innfinner seg på sitt sørtrekk om vinteren.

Og all erfaring går ut på at skreien overveiende holder seg i en dybde mellom 200 og 400 meter. Når stimene derfor kommer så langt at de støter an mot Malangsgrunnen, hvor dybden bare er 50—70 meter, tvinges fisken ut og forbi Malangsgrunnen.

Figur 2.

På kartet er bunnen mellom 200 og 400 meters dyp gjort svart. Det svarte svarer til det område skreien har til sin rådighet hvis den vil følge bunnen og det nevnte dyp. Det er med andre ord skreiens vandringsvei.

Som en ser blir dens vei ganske smal når den skal passere Malangsrunden. Men ennå smalere blir veien når fisken skal passere den bratte skrånningen av Svensgrunden. Selv om det er noe fisk som letter seg og søker opp på bankene og innover i dypene, fortsetter hovedmengden sørover, over Andfjorden, men her må stimerne for tredje gang klemme seg sammen for å passere Andenesdjupna utenfor Andøya.

Den utenlandske tråling foregår for den overveiende del på de tre steder hvor fisken må gå i meget tette stimer. Utenfor Svensgrunden er den »sti« skreien har å passere så smal at det vanskelig er plass for to trålere ved siden av hverandre. Derfor går trålerne også i tog. Den ene foran og den andre kloss etter. Og alle får fisk fordi det strømmer ny skrei til uavlatelig.

Som vern mot den utenlandske tråling har det vært nevnt en 12-milsgrense. På kartet over Senjabankene er en 12-milsgrense avsatt. Både

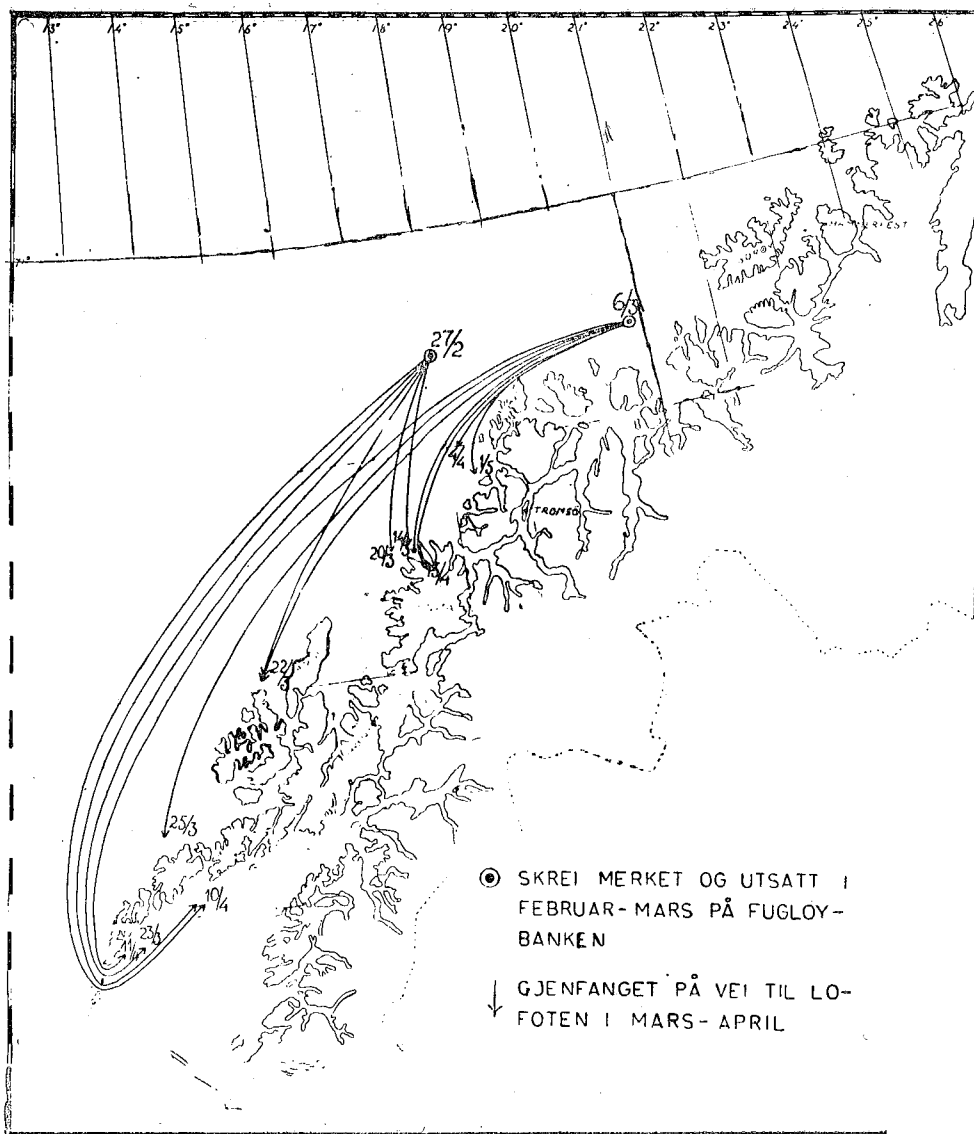
Svensgrunnens og Malangsrunden trålfelter ligger utenfor en slik grense, og den vil således ikke redde skreien for vårt Lofotfiske. Det er for øvrig liten grunn til å tro at de trålende nasjoner gir avkall på verdens beste trålfelter fordi Norge ikke vil tråle.

Torskebestandens vekslinger.

Vi vet at Lofotfisket har vist store vekslinger ned gjennom tiden. Gode år har fulgt dårlige år, og gode perioder har fulgt dårlige. Vi kan skjelve mellom 3 forskjellige slags vekslinger. For det første har vi de årlige vekslinger som beror på hvordan fisken står i Lofoten, om den står langt »inn« eller langt »opp«, dypt eller grunt. Sammen med værforholdene kan dette gjøre to på hinannen følgende år meget forskjellig i utbytte.

Så har vi vekslinger som gir seg til kjenne ved at 3—5 år på rad gir et større utbytte enn årene før og årene etter. Dette skyldes at det er til stede en eller flere gode årsklasser som gjør fisket rikt.

De rike lofotår omkring 1930 skyldes således de tre større årsklasser fra 1917, 1918 og 1919. Det gode fiske i 1945 skyldes årsklassen 1937.

Figur 3.

Den tredje form for vekslinger er de langperiodiske. Gjennom lengere tid — 20 til 25 år — holder utbyttet seg stort sett lavt eller stort sett høyt. Vi hadde således en god periode i Lofoten fra 1875 til 1895, en dårlig fra 1900 til 1920, atter en god fra 1925 av. Denne periode kan vi fremdeles glede oss over.

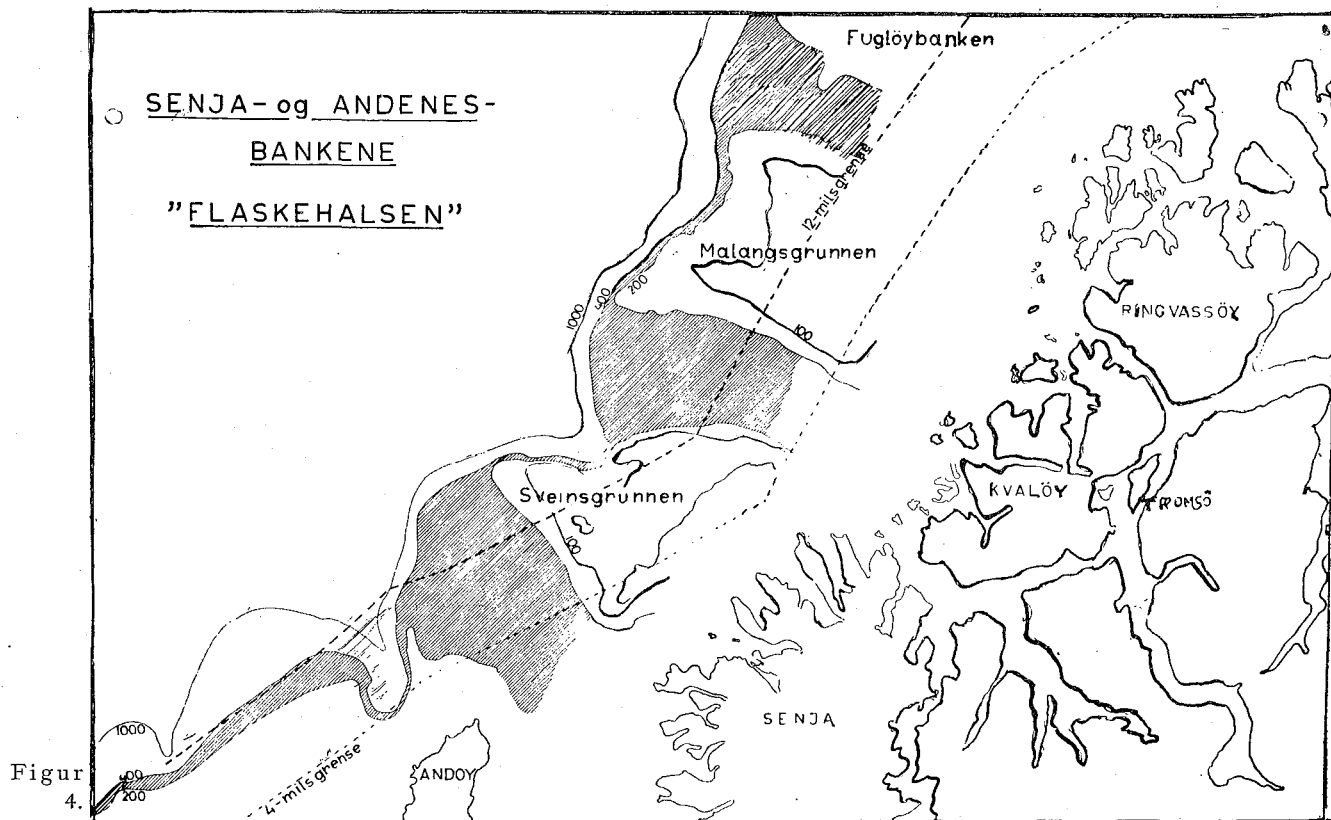
Årsaken til disse langperiodiske vekslinger må vi søke i at bestanden i en lengere årrekke skrumper sammen eller utvider seg. Vi må tenke oss at kalde vannmasser fra Polarhavet kan trenge sør-over og klemme torskebestanden sammen på mindre områder. Da må bestanden innstille seg på å leve i dette mindre område, det blir mindre med mat og bestanden må bli mindre. Omvendt kan det kalde vann fra Polarhavet trekke seg tilbake og frigjøre store jomfruelige beitemarker for skreien og nå kan områdene huse en langt større bestand.

De periodiske fiskerier ved Spitsbergen tyder på at denne forklaring har meget for seg. I 1880-årene var der godt fiske ved Spitsbergen, men fisken forsvant i 1883. Det var først i årene omkring 1925 det atter oppsto et fiske ved Spitsbergen.

Det er også interessant å sammenholde periodene i Lofotfisket med driftsmåtene og fiskeriforholdene i de samme tidsrom. Det gode utbytte i årene 1875—95 ble gjort i fembøringens tid og med de korte garn- og linesetninger de brukte den gang. Gjennomsnittlig ble det tatt 25 mill. stk. skrei hvert år.

Det årlige utbytte fra 1900—1925 ble gjort i en tid da Lofotfiskerne gikk over fra årer og seil til motor, samtidig som redskapsmengden øket. Vi skulle altså ventet et bedre resultat enn det gjennomsnittet disse årene viser, nemlig ca. 12 mill. stk. Ett enkelt år var utbyttet helt nede i 6 mill. stk. skrei.

Den gode periode fra 1925 av faller derimot sam-

men med den stadig økende utenlandske tråling. På tross av en flerdobbel beskatning av torsken har Lofotfisket i denne periode hatt rekordutbytte. Og våre undersøkelser viser at skreibestanden i denne tid har vist jevn øking. Det kan vi f. eks. se av det faktum at samtidig med at det fanges flere og flere skrei øker fiskevekten og fiskens gjennomsnittsalder. I 1903—1904 var Lofotskreien nede i ca. 1,5 kg i sløyet stand, det vil si bare ung fisk, nå ligger vekten mellom 3 og 4 kg.

Skreien har trosset den økende beskatning fordi livsvilkårene må ha vært gunstige. Skulle livsvilkårene bli ugunstige, vil skreibestanden ubønnhørlig gå ned slik som den fra 1895 til 1900, da lofotutbyttet i løpet av 5 år falt fra 38 mill. til 8 mill. stk. Og en slik mulighet må en regne med og være forberedt på, kanskje i nær framtid, fordi den gode periode vi nå opplever allerede har vært i 20 år.

Støter vannmassene fra polbassenget fram i Barentshavet, er det store muligheter for at farvannene omkring Spitsbergen og Bjørnøya atter blir ulønnsomme å drive. Fisken vil sannsynligvis hovedsakelig bli å finne langs Finnmarkskysten og Murmanskysten. Den utenlandske trålerflåte vil følge fisken. Det kan

bli samlet en trålerflåte på Finnmarkskysten som vi ikke kan gjøre oss en forestilling om i dag. Torskens reduserte levemåte kan samtidig bevirke en større eller mindre nedgang i bestanden, og innsiget av skrei til Lofoten vil bli mindre, kanskje like lite eller mindre enn det var i perioden 1900—1920, da utbyttet var 6—8 mill. stk.

Men denne gangen kommer trålerne med i bildet. I »flaskehalsen« kan trålerne på de tre ovenfor nevnte felter på en meget effektiv måte ta den skrei som skal til Lofoten. Og at de i knappe tider bare vil innskrenke seg til 1300 trålturer tror jeg vi trygt kan se bort fra. Vi kan regne med 3000 turer, kanskje mer. Hvis Lofotfisket under slike forhold vil gi 5 mill. stk. skrei, må vi kanskje være glad til. Vi må være forberedt på at de nasjoner som betrakter trålen som et naturlig redskap, vil gå til øking av sin trålerflåte. Det gjelder ikke bare Storbritannia, Tyskland og Russland, men også Island, Færøyane, Frankrike, Spania — og mange andre. Skulle det i en nærmere eller fjernere framtid av en eller annen grunn bli mindre med fisk i de nordlige farvann enn det er i dag, vil det oppstå samme situasjon som den vi har for Nordsjøens vedkommende. Det vil komme forslag om å redusere fisket. Det er et varsel at der

Transport av Fisk

utføres best med våre Løftevogner.
Alle typer Tønnehjul, Sekkehjul og Kassehjul

BE OM KATALOG

Repr. i Nordland: S. H. Wika, Svolvær
• i Troms: H. Evenseth, Tromsø
• i Vest-Finnmark: Hj. Pedersen Mjånes, Kvalsund
• i Øst-Finnmark: Kr. Voie A.s, Vardø

STAAL & JERN-INDUSTRI A

CENTRALBORD 98046 BERGEN

på den internasjonale fiskerikonferanse som ble holdt i London i vår, var enighet om at det kunne bli behov for regulering av fisket i den nordlige farvann.

Ved en diskusjon av trålerspørsmålet må man være klar over følgende kjensgjerninger:

1. At fiskeriene er periodiske som følge av svingninger i fiskebestanden.
2. At torskbestanden i de siste 20 år har vært meget stor.
3. At den utenlandske tråling i våre farvann og i farvann som grenser til Norge, er basert på de samme fiskebestander som vårt eget fiske.
4. At den utenlandske tråling er av store dimensjoner.

Man må være klar over følgende muligheter:

- a. At torskbestanden etter den nåværende rike periode kan gå inn i den mindre rike periode i likhet med perioden 1900—1920.
- b. At den utenlandske tråling vil økes ytterligere.
- c. At det kan bli spørsmål om å begrense fisket i de nordlige farvann.
- d. At vårt fiske med stående redskaper vil ytterligere bli vanskeliggjort på de felter hvor trålerne arbeider.
- e. At vår fangstmengde både direkte og indirekte vil bli nedsatt på grunn av konkurransen med de utenlandske trålere.
- f. At de fiskende nasjoner ved en begrensning av fisket i de nordlige farvann kan bli tildelt fangstkvoter, basert på tidligere fangstmengde eller fartøyantall eller tonnasje.

Vi må være oppmerksom på at trålsørsmålet ikke behøver å lyde: Skal vi tråle, eller skal vi ikke tråle, men at det sannsynligvis lyder: Må vi tråle, eller kan vi la det være.

A.S MASKINOMSETNING

GREFSEN

Nye og brukte maskiner
for skip og industri.

Kjøp og salg.

Oversikt, forts. fra s. 496.

Hummerfisket.

Der meldes stadig om bra hummertilførsler, således for Møre i uken 4800 kg, Måløy 2000 kg og Bulandet 930 kg. Ved siden av dette må man for hele kysten Agder—Møre regne med at det ikke er så lite hummer på fiskernes lender. Disse lar på grunn av prisnedgangen vært mindre tilbøyelige til å selge til de priser som tilbys.

Rekefisket.

Det meldes om godt rekefiske for Sørlandet med en ukefangst for strekningen Kristiansand—Egersund på 20 000 kg. Blant annet er det i uken sendt betydelige mengder til England.

Handbrakt fisk til Måløy og omegn i tiden 1. januar til 26. okt. 1946.

Fiskesort	Mengde	Anvendelse		
		Fersk	Saltet	Hermetikk
	kg	kg	kg	kg
Torsk	478 619	463 619	—	15 000
Sei	816 794	755 794	—	61 000
Levende sei ...	46 500	46 500	—	—
Lange	1 034 342	521 592	482 750	—
Brosme	353 747	310 177	43 570	—
Hyse	46 891	46 891	—	—
Kveite	56 824	56 824	—	—
Gullflyndre ...	48 474	48 474	—	—
Annen fisk	2 700	2 700	—	—
Håbrand	45 180	45 180	—	—
Pigghå	112 476	112 476	—	—
Makrellstørje ..	1 900	1 900	—	—
Hummer	34 470	34 470	—	—
Reker	15 940	15 940	—	—
Krabbe	306 200	—	—	306 200
I alt	3 371 057	2 462 537	526 320	382 200